

V e c: Michal V. a Jánova D. v Nov. Zámkoch proti ministru s plnou mocou pre spravu Slovenska stran policajného priestupku §u 6 zák. č. 568/1919.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa ako nezákonné.

D ô v o d y: — — —

Nieť sporu o tom, že sť-lia odsúzeni boli pre priestupok prekročenia najvyšších cien dl'a §u 6 zákona z 17. októbra 1919 č. 568 Sb. správnymi úradu a že rozsudok I. inštancii vyneseny bol dňa 7. januára 1921, ktorýžto rozsudok bol schválen aj ministrom ako III. stupňovou inštanciou vo veciach správnych priestupkov dňa 7. augusta 1922.

Sťažnosť v prvej rade uplatňuje námietku, že ide o výrok absolutne inkompetentného úradu, nakoľko počínajúc dňom 3. októbra 1920 priestupky dl'a §u 6 cit. zákona padajú do kompetencie ľudových lichevných súdov.

Nss shľadal, že námietka táto je opodstatnená.

Jest sice pravdou, že dl'a §u 6, odst. 1 cit. zákona ten, kdo za predmety potreby požaduje vyššiu cenu, než je najvyššia cena, ustanovená pre tieto predmety — bude potrestaný pre správny priestupok. t. j. správnymi úradu — ale §om 1. lit. b) nariadení vlády z 3-ho septembra 1920 č. 517 Sb. pozmenená bola kompetencia táto v ten smysel, že na miesto úradov správnych priestupky prekročenia maximálnych cien prikazujú sa pravomoci súdov lichevných.

Ponevác norma táto nabyla platnosti 3-ho októbra pre celé územia Republiky — právom vytýká sťažnosť, — že po tomto dni príslušným bol iba súd lichevný súdiť o priestupku dl'a § 6 cit. zák.

Keďže ale dňa 7-ho januára 1921 osoboval si správny úrad súdiť o priestupku prekročenia maximálnych cien — prekročil medze svojej pôsobnosti — rozsudok ním vyneseny je absolutne zmatečným a bol preto ako nezákonný zrušen — aniž nss mal možnosť zaoberať sa ešte aj s ďalšími námietkami sťažnosti.

č. 2345.

Štátne občianstvo. — Školstvo (Slovensko): Učitelia škôl konfesionálnych niesú štátnymi úradníkmi; preto nenabývajú štátneho občianstva čsl. dl'a § 1 č. 4. úst. zákona zo dňa 9. apríla 1920 č. 236 Sb. Sb. z. a n.

(Nález zo dňa 11. mája 1923 č. 7885.)

Prejudikatura: Boh. 2058 adm.

č. 2346.

Štátne občianstvo a domovská príslušnosť (Slovensko): I. Opatrenie, ktorým obec prijima bezpodmínečne do svojho sväzku osobu nemajúcu štát. občianstva československého, je nielen nezákonné, ale absolutne zmatečné a môže byť preto výrokem nadriadeného úradu majúceho dozerajúce právo kedykoľvek zrušeno.

— II. Na priznanie čl. štát. občianstva vo smyslu § 9 úst. zák. zo dňa 9-ho aprila 1920 č. 236 Sb. nieť nároku.

(Nález zo dňa 11. mája 1923 č. 7886.)

Prejudikatura: Boh. 823 a 1714 adm. a j.

č. 2347.

Závodní výbory: I. Členové závodního výboru jsou legitimováni ke stížnosti na nss do rozhodnutí rozhodčí komise o trvání pracovního poměru. — II. Rozhodčí komise není příslušná rozhodovati o tom, zda propuštění členů závodního výboru z práce mělo za následek zrušení pracovního poměru přes to, že rozhodčí komise k propuštění tomu souhlasu nedala.

(Nález ze dne 11. května 1923 č. 8054.)

Prejudikatura: Boh. 1948 adm.

Věc: Karel V. a spol. v Praze (adv. Dr. Ludvík Souček z Prahy) proti rozhodčí komisi podle zákona o závodních výborech v Praze (za zúčastněnou stranu — firmu J. B. — adv. Dr. Leon Schleissner z Prahy) stran propuštění členů závodního výboru z práce.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Závodní výbor firmy Josef B. a synové na Smíchově podal rozhodčí komisi stížnost proti správě řečeného podniku, ve které vytýkal, že firma propustila z práce stěžující si členy a náhradníky závodního výboru dělnického bez souhlasu rozhodčí komise. V závodě prý došlo k mzdovému sporu, jenž vyvrcholil zastavením práce. Po urovnání tohoto sporu odmítla správa závodu přijmouti do práce členy a náhradníky závodního výboru a prohlásila je za propuštěny.

Vzhledem k tomu navrhol výbor, aby bylo uznáno, že firma nebyla oprávněna propustiti uvedené dělníky, a že jest povinna opětně do práce je přijmouti a poskytnouti jim náhradu za promeškaný čas.

Nálezem z 29. listopadu 1922 zamítla rozhodčí komise stížnost závodního výboru a vyslovila, že firma měla právo k okamžitému propuštění z práce dle § 82 živn. ř.

V důvodech svého rozhodnutí uvedla rozhodčí komise, že v průběhu jednání bylo konstatováno a oběma stranami potvrzeno, že dne 6. listopadu 1922 vznikl mzdový spor u svrchu uvedené firmy, který vyvrcholil zastavením práce a prohlášením stávk. Když dělnictvo do 3 dnů práci nenastoupilo, byl pracovní poměr prohlášen za zrušený. Stěžující si výbor sice tvrdil, že dělnictvo bylo z počátku v závodě přítomno a pouze odepřelo pracovati, nebylo však možno zjistiti, že by dělnictvo pracovní poměr nebylo přerušilo.

Poněvadž dle § 82 živn. ř. jest zaměstnavatel oprávněn v případě bezdůvodného odepření práce zaměstnance okamžitě propustiti a dle výnosů ministerských a příslušných rozhodnutí odepření práce nastalé stávkou považovati možno za neoprávněné zanechání práce, nebyla